

Op twaalf en dertien juni werd in Italië een referendum gehouden over het mogelijk maken van het privatiseren van de watervoorziening, een eventuele herintroductie van kernenergie en over een aantal juridische procedures (meer specifiek, een wet die Berlusconi zou beschermen tegen vervolging). Omdat 55 procent van de geregistreerde stemmers op kwam dagen, werd de minimumopkomst van vijftig procent, nodig om de uitslag van een referendum geldig te verklaren, gehaald. Bij de vorige zes referendums brachten onvoldoende mensen hun stem uit. Ongeveer 95 procent van de stemmers, zo'n 26 miljoen mensen, sprak zich uit tegen privatisering van de watervoorziening, tegen kernenergie en tegen de wijziging van de juridische procedures. De door Berlusconi gecontroleerde media besteedden voorafgaande aan het referendum welbewust weinig aandacht aan het gebeuren. De regeringspartijen riepen hun supporters op om niet te gaan stemmen, in de hoop dat de vereiste minimumopkomst niet gehaald zou worden.

We publiceren hieronder de verklaring van Flavia D'Angeli en Emiliano Viti, van de leiding van Sinistra Critica (Kritisch Links), onze Italiaanse zusterorganisatie, die een actieve rol speelden in de mobilisaties. (SAP-Web)

Verklaring van Flavia D'Angeli en Emiliano Viti, namens Sinistra Critica

De uitslag is een keerpunt in de politieke situatie. Via de stembus heeft het volk een einde gemaakt aan de periode Berlusconi. Berlusconi is de kampioen van de vrije markt en deze uitslag is ook een nederlaag voor privatisering en de prioritering van de markt boven het gemeenschappelijke belang. De slogan 'onze levens zijn meer waard dan hun winst' heeft met deze uitslag werkelijk betekenis gekregen in Italië. Een periode komt ten einde, politiek à la Berlusconi werd verslagen door een democratische mobilisatie in de vorm van een referendum. Referenda creëren ruimte voor een bepaalde vorm van directe democratie.

Het is belangrijk om de rol van een nieuwe politieke beweging te benadrukken, die van de 'Comités voor publiek water'. Deze comités speelden een beslissende, en in sommige opzichten historische, rol. Deze comités werden genegeerd door de media maar verzamelden een recordaantal handtekeningen om het referendum aan te vragen. De campagne van de comités draaide uitsluitend om de eis van een publiek systeem van watervoorziening. De PD (Democratische Partij, de grootste sociaal-democratische oppositiepartij) was hier tegenstander van, maar zou er goed aan doen de uitslagen in de traditioneel linkse regio's waar ze de watervoorziening al geprivatiseerd hadden in aanmerking te nemen. Het 'Italië van de morele waarden' van Di Pietro was ook een tegenstander van de comités. Nu, na het referendum, zijn deze partijen in extase over de uitslag. Geen enkele vertegenwoordiger van de comités werd ooit gevraagd op televisie te verschijnen maar deze uitslag is hun overwinning.

Dit is een overwinning van de bewegingen tegen een allesoverheersende zucht naar winst. Elke poging om dit soort bewegingen, zoals die voor een publieke watervoorziening of tegen de hogesnelheidslijnen of vuilverbranders, bijeen te brengen moet toegejuicht worden. Sinistra Critica zal alles in het werk stellen om dergelijke bondgenootschappen mogelijk te maken.

Deze overwinning is een belangrijke les over de politiek van de traditionele en geïstitutionaliseerde partijen. Deze overwinning werd behaald omdat mensen in beweging kwamen en gepassioneerd, radicaal activisme ten toon spreiden in hun gemeenschap. Activisten bouwden een strategie op rond een specifiek punt. De uitslag bewijst dat radicale eisen succesvol kunnen zijn. De industriëlen die hoopten dankzij de privatisering en kernenergie monsterwinsten te boeken hebben net zo hard verloren als Berlusconi. Natuurlijk zullen zij zich nu op hernieuwbare energie richten! Een radicaal, antikapitalistisch en ecologisch links is mogelijk en mag niet ondergeschikt te worden gemaakt aan de PD en centrumlinks. Onze politieke strategie heeft een sterke boost gekregen!